

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

En ny og meget smuk Bise.

Forfattet af

H. G. Holt i Andebo pr. Tønsberg.

Mel.: I Rosenlund under Sagas Høi.

1. I som spadserer saa tankelos om, Blandt disse
Densvundne Grave; O, til ei saa hurtig, men tenk Eder om,
I deraf Anledning kan tage, At agte paa Tidens forskjel-
lige Raar, Og Dødens usporlige Veie; Endel bortfalder
i Barndommens Baar, Endel først paa Alder'us Leie.

2. Du, som formedelst din Stand er vaalgt, I Ar-
mod din Lid at hendrage, Misund ei den Nige sin Stads
og sin Pragt, Var ei i din Ungdom saa plaget; Men
brug din Selvnydelse vel, Da kan du naar Dødsbudet kom-
mer, Gaa No i dit Bryst, med en tillidsfuld Sjel, Gaa
frem for den boieste Dommer.

3. Du Nige, i Verden som stadselig gaar, Brug ikke
din Rigdom sorgjæves; Betenk at os Alle en Dag fore-
staar, Vaa hvilken til Regnskab du fræves; Var ikke saa
glad og forløbt i dit Guld, At Mammon din Sjel skal be-
kvæge; Du maa dog som Andre forvandles til Muld, Og
Drænene tjene til Botte.

V box 22 : 644

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60

4. Du Pige som Roser paa Kinderne har, Lad Stor-
hed dig ikke Banere; Betenk at din Skjønhed forgjængel-
lig er, Alt Dernene kan dig fortære; Læg dig if Kun paa
Stadighed Bind, Som mere din Skjønhed bepryder, Da
kan du naar Døden skal blegne din Kind, En stor Høiag-
telse myde.

5. Du Ungling som vandrer saa ilsomt den Bei, Paa
hvilken Horlystelser blinker; O, stunds dog, stunds, en eneste
Gang, Betenk dog at Døden dig vinker. Ha mangen i
Ungdommens blomstrende Aar, Er hastig ved Døden bort-
revet. Kanske alt forinden en Time forgaar, Kan du fae
dit Reisepas skrevet.

6. Du Gamle som kryber saa tungt ved din Star,
Mod Døden du længselsfuld ile; Ha snart i din folde,
men fredsomme Grav, Du snart skal nedsenkes til Hvile.
Der samles vi efter, der gjemmes vort Leer, Der standser
vor Kummer og Møie; Paa himmelske Graven imøde vi
seer, Et sjønner Land for vort Die.

7. Vor naadigste Konge som Septeret bær, Gud
krone hans Alder og Dage; Vi glædes og frydes, vi lever
jo her, I Ro og fredsomlige Dage. Vel høres Klager for
trykkelde Tid, Thi mange har meget at sige; Men Spørgs-
maalet er: „Hvem er Skylden deri?“ Tank over du Tat-
tig og Rige.

8. Naar Diet her lukkes, saa vindes en Skat, Som
Døden ei magter at bryde; Thi da tager Sjelen den Sa-
ligheds fat, Saa himmelske Ander sig fryde. Da hilses
med Palmer og Villier i Haand, Seer Gud paa sin Her-
ligheds Throne; Frilosos fra Stovets forkærlige Baand,
Da ssjankes os Seierens Krone.

En Aftensang.

Mel.: Hvor deiligt skal Guds Kirke staar.

Gud Dag jeg nærmere nu veed,
Jeg er min Grav og Evighed;
Jeg veed jeg gaar al Kjødets Bei,
Men Dødens Time veed ei jeg.
O! at hver Dag maa bruges saa,
At vi kan Livsens Krone saa.

Til Hvile stunder Hver og Gen,
Gud veed, om vi seer Morgenens;
Thi vi idag gaar farst og rod,
Imorgen ligger syg, ja død.
Hver Aften du til Hvile gaar,
Gjer op dit Negnsfab, — sov derpaa.

Vel lukker Sønnen denne Nat,
Saa mangt et Die, træt og mat;
Thi Verden ssjaneker kuns No,
Blandt Folk som her paa Jorden bor;
Men først i Gravens stille Bo,
Hos Frelseren vi finder No.

Naar da den Time bryder frem,
Naar samles skal de Dødes Been;
Vi maa udraabe: „Gud er stor!“
Hvor findes nu det Muld, den Jor,
Som gjemte Adams Kjød og Been,
Vi veed det ei, kun Gud aleen'.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0

mm

10

20

30

40

30

50

40

30

60

50

70

60

80

70

90

80

100

90

100

10

100

20

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

0

Efterord.

O Ungdoms Alok, pas noie paa,
Mens Morgenreden smiler;
Tænkt Alderdommen følger paa,
Se, Tiden hastig iler.
Tag Lignelse i Sommeren,
Se Blomsten hvor den straaler;
Som den vi ogsaa visner hen,
Endel i Ungdomsalderen,
Endel i Mandomsdage,
Bered dig, Dyrebare.
Betenk, Betenk dig hvor du gaar,
Tag dig for Døden vare,
Den følger dig hvor end du gaar,
Ly hen til Jesu bare;
Og skal i Hast du Budskab faa,
At Regnskab op du gjøre maas,
Ned Haderen, den Kjære;
O! bed da ham, i Jesu Navn
Han tage dig vil sin Favn,
Og sjung da til hans Gre.

Et stadtigt Sind beslit dig paa, hvis du vil Kronen bare,
I Tro og Haab og Kjærlighed; Frugt Gud! bevar din Gre.

Andebo, den 1ste April 1869.

H. G. Holt.

Førlagt og trykt af Theodor Rose i Tønsberg. Sammesteds forefindes et godt og stort Udvælg af flere Hundrede Viser, Drømmebøger, Spaabygger, Eventyrbøger, Historiebøger, Morstabsbøger, Trevbøger, Lykke- og Temperamentsblade, Nytaarspræster m. m. m.